

1.1.2 ORGANITZACIÓ ADMINISTRATIVA I TERRITORIAL

En relació a la conservació i ús sostenible de la diversitat biològica, és important conèixer i analitzar l'organigrama administratiu bàsic de les diferents institucions que hi estan relacionades: el Conveni sobre la Diversitat Biològica; la Direcció General XI de la Unió Europea: Medi Ambient, Seguretat Nuclear i Protecció Civil; els Ministeris del Govern Central: Afers Estrangers, Agricultura, Pesca i Alimentació, Cultura, Indústria i Energia, Interior i Medi Ambient; i els Departaments de la Generalitat de Catalunya amb competències sobre matèries que poden afectar d'una manera significativa a la biodiversitat: Agricultura, Ramaderia i Pesca, Cultura, Medi Ambient, Política Territorial i Obres Públiques, i Presidència.

També s'han de tenir en compte altres institucions de caràcter local, les Diputacions, i en especial la Diputació de Barcelona, i la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

En general cal destacar la manca d'unitats administratives dedicades al seguiment de la Cimera de Rio i, conseqüentment, del Conveni sobre la Diversitat Biològica. Tot i això, cal tenir present la recent creació del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible de Catalunya (Decret 311/1988, de l'1 de desembre).

Es detecta una àmplia dispersió orgànica entre Departaments de la Generalitat de Catalunya en matèria d'espais naturals, conseqüència de la dispersió de competències en aquest àmbit, així com la manca d'unitats adreçades a coordinar les actuacions que es duen a terme. En menor proporció, aquest comentari també seria extensible a la gestió de l'aigua.

També cal constatar la manca de mecanismes de coordinació entre els diferents nivells de l'Administració de Catalunya.

Pel que fa als ens locals, regulats a la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya (LMC). Els municipis han de prestar uns serveis mínims obligatoris ja sigui de forma individual o associada, corresponent entre aquests la protecció del medi per a municipis amb més de 50.000 habitants. Pel que fa a l'organització interna municipal, hi ha una àmplia llibertat d'autoorganització que possibilita la creació de regidories específiques dedicades a la matèria ambiental o de sostenibilitat.

La Llei 6/1987, de 4 d'abril, sobre l'organització comarcal de Catalunya, estableix les competències de les comarques pel que fa a l'ordenació del territori i l'urbanisme i la salubritat pública i el medi. Altres funcions de les comarques són les d'establir i prestar serveis supramunicipals i coordinar els serveis municipals

entre ells. Un altre aspecte en el que cal incidir és el de les competències comarcals pel que fa als plans territorial i sectorials.

La província és un ens local amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'actuació regulada en base a la Llei 51/1987, del règim provisional de les competències de les diputacions provincials. Les seves competències venen determinades per la legislació sectorial, essent les seves principals funcions: coordinar els serveis municipals, prestar serveis públics de caire supracomarcal i prestar assistència i cooperació jurídica i tècnica als municipis.

A nivell internacional, Catalunya no té reconeguda la seva subjectivitat o personalitat jurídica internacional, això suposa, que fora de les fronteres de l'Estat espanyol, Catalunya no pot endegar, negociar, signar o ratificar cap tractat o conveni internacional; la seva participació es circumscriu a l'esfera tècnica o assessora. La Generalitat de Catalunya, dins el seu organigrama intern ha creat una sèrie de direccions generals i unitats encarregades de dur les relacions del govern de Catalunya amb l'exterior.

Tanmateix, correspon a la Generalitat de Catalunya l'execució dels tractats i convenis internacionals en matèries de la seva competència. Per raó de la responsabilitat internacional única de l'Estat, aquest no pot desentendre's de quina manera les comunitats autònomes duen a terme les obligacions derivades dels tractats internacionals.

Objectius a assolir:

- Establir una unitat administrativa executiva encarregada de fer el seguiment de l'estat d'execució dels compromisos adquirits a la Conferència de Rio, i concretament del Conveni sobre la Biodiversitat, en l'àmbit català i l'anàlisi de totes les polítiques dels diferents Departaments per detectar criteris no sostenibles en les mateixes.
- Vetllar per tal que els principals projectes d'actuació sectorial amb repercussions ambientals disposin d'un informe positiu de sostenibilitat de l'òrgan competent del Departament de Medi Ambient o d'una possible intervenció delegada del Departament de Medi Ambient als altres Departaments.
- Tendir a l'agrupació de competències en matèria de protecció d'espais naturals i del cicle de l'aigua amb l'objectiu d'aconseguir una única dependència departamental.
- Promoure l'acció municipal en aquells aspectes que puguin incidir en la preservació de la biodiversitat, concretant les competències ambientals dels municipis i dotant-los dels recursos econòmics adients. Igualment cal fomentar la

constitució de regidories de medi ambient o de ciutat sostenible i dotar-les dels recursos necessaris.

- Potenciar el paper d'assessorament i coordinació supramunicipal de les comarques i províncies, liderant propostes adreçades a implicar els altres ens locals en la conservació del medi i de la biodiversitat.
- Incrementar la presència de les diferents administracions, i en especial de la Generalitat de Catalunya, en els organismes internacionals i participar activament en l'aplicació dels diferents tractats i convenis internacionals relacionats amb la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica, integrant les seves previsions en les diferents normatives i polítiques sectorials.